

عنوان مقاله:

بررسی روش های مختلف در برآورد دبی، ارتفاع و هیدروگراف واحد سیل در حوزه آبخیز کنگان

محل انتشار:

سومین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

رسول مهدوی نجف آبادی - استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه هرمزگان

علیرضا حیاتی - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه هرمزگان

خلاصه مقاله:

انجام مطالعات سیل و کنترل سیلاب یکی از مباحث اصلی در طرح های آبخیزداری می باشد . سیلابهای جاری در یک منطقه تاثیر مستقیم بر حوضه آبخیز ، کشاورزی و اوضاع اجتماعی و اقتصادی آن دارند . در این مطالعه به بررسی روش های مختلف در برآورد سیلاب حوزه آبخیز کنگان با استفاده از دو روش استدلالی و SCS پرداخته شده است . با توجه به مقادیر برآوردی از روش استدلالی مشاهده می شود که مقادیر دبی اوج سیلاب بالاتر از مقادیر برآوردی روش SCS به دست آمده است. روش استدلالی دارای محدودیت هایی می باشد از جمله اینکه در این روش شدت بارش در مدت زمان بارش سکنواخت نیست . توزیع مکانی باران ثابت نمی باشد . محدودیت مساحت داشته و فقط برای حوزه های کوچک قابل استفاده است . از این رو در روش SCS در واقع دوره بازگشت سیلاب معادل دوره بازگشت رگبار طراحی بدست می آید . همچنین دوره بازگشت سیلاب های برآوردی از روش SCS بیش از دوره بازگشت رگبار طراحی محاسبه می شود . به عبارتی نتیجه روش SCS به شرایط فعلی حوزه اشاره دارد و این امتیازی برای این روش در مقایسه با سایر روش ها نظیر روش تحلیل ایستگاهی است که بر پایه ی آنالیز فراوانی آمار دبی استوارند . استفاده از نتایج حاصل از روش SCS بدلیل اینکه شرایط فعلی حوزه در آن دخالت دارد برای سایر بخش ها به ویژه برای بخش طراحی سازه های مورد نیاز محدوده مطالعاتی توصیه می گردد. تغییرات رواناب ماهانه از تغییرات بارش پیروی می کند که این تغییرات همزمان بوده و نشانگر رژیم بارانی در منطقه می باشد .

کلمات کلیدی:

روش استدلالی، روش SCS ، حوزه آبخیز کنگان، هیدروگراف واحد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/416831>

